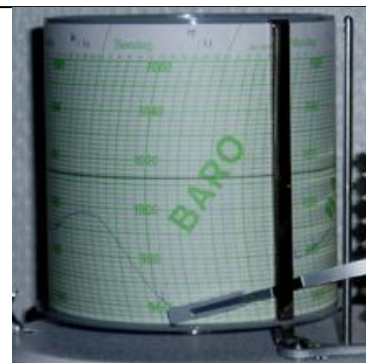

**Hus-
okkupanter**

**Ut med det
gamle.
Inn med det
nye.**

Klare for storfangst

Hva skjuler seg i farvannene uten for Hopen Meteo? Bli med værobservatørene på tokt når de prøver fiskelykken, får snøret i bann og jakter kongekrabbe. Side 6.

Den seriøse side. Side 2

Gla` nyheter Side 3

Hopen og kanari Side 4

Driftsnytt Side 5

Natur Side 6

Uhensiktsmessig trapp ved Hopen Meteo.

Ved Hopen Meteo. er det oppdaget en alvorlig funksjonsfeil ved trappa opp til andre etasje.

Det var ved den ukentlige vaskinga at fagarbeider Amund Fredlund, oppdaget en seriøs feil i konstruksjonen av trappa den eneste trappa ved Hopen Meteorologiske Stasjon. På vei opp trappa med vaskebøtta i den ene hånda og langkosten i den andre, var det plutselig full stopp for den militært utdannende rengjøreren.

Det viste seg at vaskekosten hadde kilt seg fast mellom det ene trinnet og taket over trappen. Etter et par seriøse forsøk på å komme seg videre, uten hell, ble stasjonens havarikommisjon tilkalt. Kommisjonen fant fort ut at trappa ikke var forskiftsmessig konstruert for avslappet kostebæring med en hånd, vaskелеment pekende 45 grader ned og fram.

Faren for kiling av kost var altså overhengende og at dette ikke har blitt bemerket før i byggets 37-årige historie må sees på som enten et under, ansvarsfraskrivelse eller ren og skjær flaks at kiling ikke har forekommet tidligere.

Havarikommisjonen konkluderer med at det må opprettes en kommisjon som kan utrede tiltak for å

Det diskuteres om man skal ta motorsaga til hjelp og kutte spor til de aktuelle delene av langkosten. Besetningens evne til å sikte må her taes med i betraktningen.

Fagarbeider Amund Fredlund, ble stående i trappa en stund for å finne en løsning på problemet. Imens stilte Meteorologifullmekting Mathias Berg opp og tok vasken i andre etasje. Som bildet viser tok ikke unge Mathias sjansen på å ta med seg en kost opp trappa. Dette for å unngå å havne i samme uføre som Fredlund. Dermed ble det vask på knærne.

forbedre flyten av vaskeremedier fra første til andre etasje ved stasjonen.

I påvente av en Tiltakskommisjon har det internt på stasjonen blitt luftet diverse forslag på løsninger. Rive eksisterende trapp og bygge ny, egen

transportheis for vaskekosten, 3-dagers kurs i vaskekostbæring i Tromsø før oppreise, skinnesystem for å sikre korrekt bane opp og ned trappen, eget vaskerom i andre etasje og brøyte vei med motorsag, er foreløpige og gode forslag besetningen håper at

Tiltakskommisjonen tar med seg videre.

Som nødtiltak har Stasjonsbestyrer Kåre Holter Solhjell innført en sjekkliste på 10 punkter som skal gjennomgås av vaskekostbærer under oppsyn av minst en annen ansatt ved stasjonen.

Isbjørnveddemålet 2012

Isbjørnveddemålet 2012 ble preget av venting.

Men til slutt stod Kjell Frode Hoem igjen som en verdig vinner. Ishavsveteranen gjettest på at isbjørn nummer 2 ville dukke opp 19. februar. Et veldig

konservativt anslag ville nok mange si på forhånd. Men en gammel ringrev som Kjell kjenner sin isbjørn. 18. februar på morgenen dukket nummer 2 opp. Kjell ble lykkelig vinner av en marsipangris på 250 g.

Kjell Frode mottok den glade nyheten midt i brødbakinga.

Staselig besøk på Vestsida

En sjelden gjest på Hopen tok seg en lang lur på vestsida av øya.

Det er ikke hver dag man kommer over hvalross på Hopen. Hvis man er så heldig å se hvalross så befinner den seg gjerne i sjøen. Stor var dermed gleden da deler av besetningen ved Hopen Meteo. kom over et eksemplar av arten lengst sør på Bjørnstranda.

I tidligere tider var nok hvalross på land på Hopen et vanlig syn. Mengden skjelletrester på strendene tyder på det. På 1600- til 1800-tallet ble det i Svalbard-traktene ført utbrett jakt på hvalross. Tenner, spekk og skinn var ettertraktede produkter.

På Sørrodden på Hopen er det rester av en spekkovn, mulig fra tidlig 1600-tallet, som antagelig ble brukt i forbindelse med fangst på hvalross. Det finnes lite informasjon om fangsten på Hopen, men fra Bjørnøya finnes det gode fangstdagbøker. Her ble bestanden av hvalross slaktet ned i 2 omganger med 200 års mellomrom. Først på 1600-tallet og så igjen på 1800-tallet.

Hvalrossen ble fredet i 1952. Da var det bare et par hundre dyr igjen av bestanden på Svalbard. Heldigvis ser det ut som om fredningen har

Normalt har hvalrossen to støttenner. Disse bruker den til å rote opp muslinger fra havbunnen. Mindre kjent er det at hvalrossen også kan finne på å spise fugl og sel. Dyrene som gjør det får gjerne en oransje farge i tennene på grunn av fettoksidering. Eksemplaret over har tydelige oransje felter på tannen sin og har nok fått i seg en selsteik eller flere.

hjulpet. Det finnes nå ca 2000 dyr i Svalbardbestanden og de har gradvis begynt å ta i bruk gamle

liggeplasser. Forhåpentligvis vil man om en 10-15 år kunne se flokker med hvalross på land på Hopen.

I hvert fall var det en spennende opplevelse å møte på et flott eksemplar av arten.

Hundehus okkupert

Hopens svar på Blitz slår til i sin første aksjon.

Det hender hundene tar en tur innom husene til hverandre. Men den 3. mars tok det litt overhånd. Grumant og Krækling trengte seg på hos Titiana og overtok huset hennes. Titiana ville ikke gi seg sånn helt uten videre og plasserte seg i midtgangen. Gutta fant seg imidlertid godt til rette, bedrev litt hærverk så Krækling fikk et pustehull og generelt storkoste seg i den nokså illeluktende casa di Titiana.

Krækling (venstre) og Grumant (høyre) har funnet tonen i huset til Titiana (bak).

Hopen – det skjer

Kan løftes.

Polarbastarden Tyson har et litt frynsete rykte på Hopen. Man kan trykt si at han lever opp til navnet sitt både i og utenfor ringen. Men selv en gammel jævel som Tyson kan lære nye triks. Løftet på har han nok ikke blitt siden han var valp, men med litt godvilje kan selv villdyret fra Havnegata gå med på å bli løftet.

Vær og sånn.

Vinteren er fortsatt eksepsjonell varm, slik det ble skrevet om i forrige nummer av avisa. Temperaturen ligger stort sett 10-12 grader over normalen og isen glimrer med sitt fravær. Antall observerte isbjørn er tre stk.

Tannpirkere.

Svært mange av våre lesere har sendt inn forespørsel om hvordan det går med lageret vårt av tannpirkere, omtalt i Hopen Times nr. 1 2006. Der var det en fyldig reportasje om kartongen med 3000 tannpirkere i. Det kan meldes om at antallet har vært sterkt synkende og at det nå er ca. 100 pirkere igjen. Så snart påbegynnes neste kartong med pirkere. Som et lite kuriosum kan det nevnes at det på stasjonen også finnes en kartong med 1000 stk cocktailrøpinner.

Siste nytt fra Bjørnøya

Intet nytt fra Bjørnøya. Jo forresten. For første gang er det flertall av damer på øya i sør.

Det meldes om sterk misunnelse på Hopen og søknad er sendt om å få et kvinneflertall på Hopen også.

Gjettekonkurranse!!!

Hva er det stasjonssjefen har funnet på havets bunn? Skriv inn svaret til hopen@met.no og vinn en flott premie!!!

Sola kom tilbake i år også

Selv om den lot vente på seg, så dukket sola opp denne vinteren også.

Og som seg hør og bør ble solas tilbakekomst feiret med grilling på terrassen.

Siste runde for barograf 30781

En epoke er over ved Hopen Meteo. Den siste analoge datainnsamlings-apparaturen har lagt ut på sin siste runde.

Måling av lufttrykk er svært viktig i meteorologisk sammenheng. Det gir meteorologene indikasjon på hvor lav- og høytrykksentrene ligger og dermed også hvor værfrontene går. Trykket måles ved mange punkter over hele kloden og til samme tid. Det gir et godt bilde på trykksituasjonen kloden over på et gitt tidspunkt.

Tidligere ble trykket ved Hopen Meteo målt med et kvikksølvbarometer, inntil moderne tider tok over. Dette er en trykkfølsom boks, omtrent som trommehinnen i et øre.

I tillegg til å måle trykket måles også endringer i barometerstanden. Til dette ble det brukt en barograf. Denne består av en sylinder som bruker 7 dager på å snurre rundt sin egen akse. På sylinderen

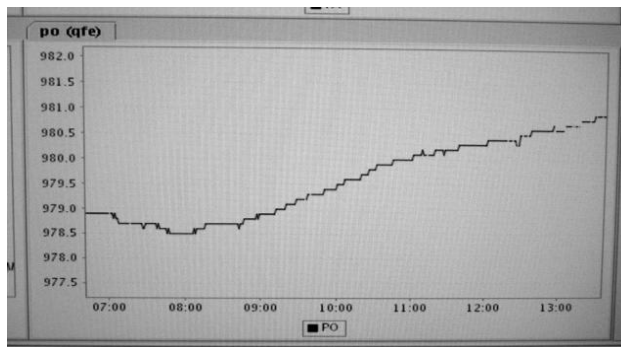
Stasjonsbestyrer Kåre Holter Solhjell viser fram det siste barografpapiret før det settes på plass for å snurre til evig tid. En høytidelig stund for ishavsveteranen som aldri mer skal glemme å sette tidsmerke.

monteres det et barografpapir med trykk og tidsangivelser. En trykkfølsom skrivearm tegner så en kurve på arket alt etter som trykket stiger eller synker.

Og det er barograf 30781 ved Hopen Meteorologiske stasjon som nå trer inn i museumsverdenen. Barografpapiret produseres ikke lengre og den digitale datainnsamlingen har tatt over for mange år siden.

Det siste papiret ble montert under en høytidelig seremoni under ledelse av stasjonsbestyrer Kåre Holter Solhjell.

Barografen skal nå få lov til å snurre videre med det siste barografpapiret til evig tid eller til batteriene blir flate.

Slik ser barografens arvtager ut, belemret med EDB-maskinens kantete og harde uttrykk, helt uten den analoge skrivearmens følelse for grasiøse og organiske lufttrykkskurver.

Hopen Telegrambyrå presenterer

Film fra Hopen

Finnes på www.youtube.com
Søk på **ksolhjell**
Flotte Time Lapse av arktisk natur og skjeggvekst.

Neste nummer av Hopen Times:

Les den spennende reportasjen om den tradisjonsrike padleåreproduksjonen Hopen er kjent for.

Artikkelserien "Gamle Hopen" får en renessanse og mye annet spennende.

Polartorsk og kongekrabbe på menyen.

I hvert fall var det dette kara drømte om da de la fra land for å prøve fiskelykken utenfor Hopen.

Mildvær og fravær av havis har preget vinteren på Hopen. Men gutta ved Hopen Meteo henger ikke med hodet av den grunn. Her gjelder det å benytte seg av mulighetene et isfritt hav gir. Dermed ble det ved fjerde eller femte mulighet gjort klar for å prøve fiskelykken i den nordlige delen av et av verdens mest produktive hav, Barentshavet.

Nå har riktignok havområdene i den umiddelbare nærhet rundt Hopen et særdeles dårlig rykte på seg når det gjelder fangst av fisk og krappe. Etter det redaksjonen erfarer har det aldri blitt fanget fisk med utgangspunkt i stasjonen.

Men slikt skremmer ikke en sindig Totning, Amund Fredlund, vokst opp ved bredden av Mjøsa, fryktet av ørreten i mangt ett skogsvann fra Kola til Totenåsen. Ei heller en breial Tromsøværing, Mathias Berg, med ungdommens mot og eventyrlige fangster fra hemmelige fjellvann i Troms, røyas overmann og januarfiskets hersker. Med seg i båten fikk de kjentmann og roer, Kåre H. Solhjell, bestyrer av rekeagnet, brenningenes kasteball.

Vell ute på havet ble det satt tre teiner med håp om at kongekrabba hadde tatt turen nordover. Svenskpilkene fikk sitt å gjøre også. Opptil flere bunnapp ble det, Dessverre uteble den helt store fangsten. Juksa gav null fangst. Dermed måtte de sette sin lit til at teinene kunne gjøre jobben over natten.

Storfiskeren fra de dype skoger på Østlandet, Amund Fredlund, håpet på å være den første til å trekke fisk utenfor Hopen. Han ofret til om med litt av mageinnholdet sitt for å lokke stortorsken.

15 stk. amfipoder (tanglopper) ved 4 av de. Av familien Lysianassoide, slekt Onisimus eller Anonyx, på en seng av Laminara (stortare).

Med ut i båten for å hente teinene ble råvarespesialist, sjømatekspert og ishavskokk Kjell-Frode Hoem, for å kvalitetsikre fangstens ferd fra teine til bord.

Det ble fort konstatert at den ene teina manglet. Det ble umiddelbart diskutert størrelsen på krabba som (antagelig) hadde tatt med seg teina og gått. Dermed stod spenningen i taket da de to neste teinene

ble trukket. Dessverre med nedslående resultat. Fangst ble det riktignok, men størrelsen stod ikke helt til forventningene. Totalt ble det fanget 15 stk tanglopper. Ikke akkurat noe å bli mett av.

Heldigvis hadde en mann løsningen for en skikkelig fangst til middag. Kjell tok med seg hoven og gikk resolutt til fryseren og skaffet stasjonen middagsmat.